

p r i j s e n
VOOR 3 MAANDEN

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

te Amsterdam f 7.[—]
en Buitensteden franco..... " 2.[—]

ADVERTENTIËN.

ZEVEN REGELS of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... " 23.
REGEL voor elke Advertentie en herhaling.. " 35.

N E D E R L A N D E N.

Gelegenheid van 's Konings plechtige inhuldiging, is bij besluit van 28 Nov. II., mede door Z. M. benoemd: tot ridder van de orde van de Leeuw, Zr. Ms. buitengewoon adjudant, de kolonel Lunden. Vermeenen, dat Z. M. ter dier gelegenheid verder heeft benoemd: tot commandeurs der orde van den nederlandschen leeuw dea baron von Lambergh van Z. N. den koning van Wurtemberg; den majoor van Kranckenberg, buitengewoon gezant van Z. M. den koning van Pruisen; den generaal baron van Preen, buitengewoon gezant van Z. M. den koning van Nassau; den baron von Helmschwerdt, kolonel aide de camp van den kroonprins Co-regent van Hessen en Hoogstdezels buitengewoon bevriendens den generaal von Beulwitz, adjudant-generaal van Z. K. H.

— Wij ontvingen mede de beantwoording der processen-verbaal van de afdelingen der tweede kamer, omtrent het ontwerp van wet tot opheldering het amortisatie-syndicaat; met de opgave van de in dat ontwerp als voorgedragte wijzigingen. Wij laten de laatste hiervanvens volgen: plaatsgre

« Uw Majesteit heeft de gebeden en wenschen der schare gehoord, die uit de hoofdstad des rijks ten Hemel zijn opgezonden; mogen dezelve ook alhier en in het binnenste van Uw paleis aan Uw persoon en Koninklijk gezag de plaats in de ruimste mate vervuld worden, barmhartigheid en dankbaarheid elkaander steeds in uw Vorstelijke woning ontmoeten, en moge de Haagsche

(Uit het Deensch.)

de reis door het zuiden van Frankrijk, kwam ik eens des avonds op een kleine nette dorpsberberg: de waard, een man van ontrent veertig jaren, verwelkomde mij aan de deur. Een lichteek, dat den regter weerkbrauw van zijn gezicht bedekte, en een ander aan den linkerhoek van den mond, dat echter zijn gezicht niet ontsierde, maar aan hetzelfde slechts eenen schelmischen plooi gaf, bewees, dat ik eenen voormaligen krijgsman voor mij zag. Hij liet mij in zijn huiskamer, met vele verontschuldgingen, dat hij mij niet kon verlaten, en kwam met een klein tafeltje, waarop een flesch en een ander vertrek kon aanwijzen: «Over een half uur,» zeide hij, «verlaat de reizigers; ik verzoek u het intusschen voor lief te willen nemen, dat mijn gezelschap en met dat mijner vrouw. Dit zeggende, kwam hij op een mooie, welgekleede brunette, die nog in het beste der jaren leefde, te zij. Zij stond van haren leuningsstoel op, en groette; zij was niet onwaardig, dat haar blik mij voorbij gleed. «Om alle verontschuldgingen te voorkomen,» vervolgde de waard, «moet ik u berigten, dat mijn twee invaliden voor u hebt; want ik ben stidloof, mijnheer! en mijn vrouw is blind. Gij moet dus zoo goed zijn, om uwe bevelen, of uwe wenschen aan mijne vrouw te geven, of dezelve op deze lei te schrijven.» Hij haastte zich en gaf met een paar woorden mijne deelneming te kennen. «Ik lees op uw aangezicht,» zeide hij lagchend, «wat gij zegt; gij moet ons niet beklagen! want wij gevoelen waardijk geen gemis. Maar voort voor mij, en ik zie voor haar; met ons beiden hebben wij de handen en twee oogen, dus een voor elk; en dit is immers genoeg om te zien, die in alle zaken moeite doen.» De goede vrouw knikte met zachten en bevalligen glimlach, en staarde met hare matte oogen naar hem, van waar de geliefde klanken kwamen. «Wat is dat half volmaakte meisje kwam binnen met een presenterblaadje, en gaf mij de rekening van eenen der reizigers. «Uwe dochter?» vroeg

ik, aan de moeder niet woorden, aan den vader met een teeken. Beide bevestigden dit, en hij voegde er bij: «Zoo heb ik er zes, mijnheer! en zij zijn mij en mijn Jozeph» nog niet te veel!» Hij lachte, en zijne JOSEPH lachte nu nog vriendelijker en aanvalliger dan te voren. Mijn wakkerre waard schreef de rekening, en overhandigde die aan zijne dochter; deze ging nu henen, en een kleinere jongen ~~aan~~ binnen. «VICTOR!» riep de moeder, die, als vele blinden, elk een aan den gang herkende, «kom en leid mij naar de spijkkamer.» De jongen kwam aanstonds naar haar toe, vatte hare hand, zwaaidie die voor- en achtertoet, en begon met haar weg te springen. «Stil toch, gij wilde jongen!» zeide zij berispelend. De knaap kuste hare hand, legde zijnen wang lichtlozend op haren arm, en ging nu zoo geduldig als een lam. «Gij hebt allerliefste kinderen, mijnheer!» schreef ik op de lei, toen zij weg waren. Hij lachte met de fierheid eens vaders, en een paar tranen blonken in zijne vurige bruine oogen. «Ja ja» vervolgde ik op dezelfde wijze, «de appels zijn niet verre van den stam gevallen. Maar, *à propos*! het komt mij voor, dat uwe vrouw eene geheel vreemde uitspraak heeft; zij spreekt het fransch, ik zoude bijkans zeggen, als eene spaansche vrouw.» — «Zeer juist», herhaalde hij eenige malen, en knikte daarbij nog toestemmend met zijn hoofd: «zeer juist! zij is ook eene verovering uit Spanje. Ik heb meer van dat land behouden, dan mijn keizer — dan mijn voormalige keizer» — herhaalde hij zuchtende. «Ja, mijnheer! deze vrouw is mijn schoonste zegeteekening! D. i. hier, » — wijzende op een' zijner likteekenen, — «en nog een half dozijn andere; en dit, » — drukkende het ridderskruis met innigheid aan zijn hart, — «een eigenhandig geschenk van — gij zijt voorzeker een buitenlander?» — «Een Deen, » antwoordde ik. — «Wel, wel!» vervolgde hij; «dit kruis heeft de groote NAPOLEON mij eigenhandig gegeven, op de bloedige vlakte van Friedland. Dit alles zijn lieve herinneringen, mensoblijke gedachtenissen; maar mijn JOSEPH, die is eene gave Gods voor mij.» Hij vouwde zijne handen op de borst, en tranen van vreugde en dankbaarheid rolden over zijne bruine wangen. «Gij roert niet alleen mijn hart, maar wekt ook mijne nieuwsgierigheid, schreef ik; en indien het ver eenen verandering niet te onbechtiden ware, dan zoude ik wel willen weten, hoe een der dupper soldaten van den grooten keizer een zoo bevalig myrthstakje tusschee zijne lauwers heeft willen vlechten.» Een ~~best~~ *best* brengt bij een' aardigen

«Franschman altijd eene goede uitwerking voort; en ik geloof zelfs, dat hij dit evenzeer op zijnen geëerbiedigden keizer, als op zijne lieve JOSEPHA oepaste. » Zoodra de andere reizigers weg zijn, » antwoordde hij, « en wij alleen zijn, wil ik u met vermaak mijn avontuur mededeelen. »

« Huidert u de tabaksrook ook ? » vroeg mijn krijgstafel waard, toen die vreemde weg waren. « Geenszins, » antwoordde ik, « ik rook zelf. » — « Zoo veel te beter, » vervolgde hij, « wanneer ik van mijnen veldtogt zal vertellen, moet ik ook mijne veldpijp in den mond hebben. » Met deze woorden haalde hij uit eene kast een zakje van sagrini leder, waarin een eindje pijp stak, nauwe ijske eenen span lang. Dit stopte hij voor zich zelf, en een' meerschuiimen pijpenkop voor mij. Beide werden aangestoken, en de stoelen bij zijne JOSEPHA geplaatst. Hij zette zich tegen over mij, naast zijne monijie blinde huisvrouw, welke bij op den wang klopte en eerst toesprak : « Mama, die vreemde heer wenschte mijne geschiedenis te hooren, en dan moet gij, mijn lieve krijgsmaakker ook daarbij zijn. » — « Ja, mij-heer ! » zeide hij nu tot mij, « dat arme vrouwtje is ook in het vuur geweest, wettelijk in het vuur ; dat getuigen deze blinde ogen. » Hij draaide zich naar toe, en kustte zacht eerst het ene oog en dan het andere, terwijl een paar tranen over zijne wangen rolden. Zijne linkerhand ruste, gedurende zijn verhaal, in de beide handen van JOSEPHA ; met de rechterhand maakte hij de noodige gebaren, nam nu en dan de pijp uit den mond, en bezigde dezelve, nu eens als sabel, dan weder als geweer of bajonet.

« Het was in het jaar 1808, » zoo begon hij, « dat de fransche adelaar zich voor het eerst over het Pyrenesche gebergte verheef ; wij volgden vrolijk de zijne vlugt en vermoedden niet, dat de sluipende dood, in elk dal van dit bekoorlijk schiereiland, op ons loerde. Maar, waarom zonde ik de liedslieden mijner JOSEPHA zwart maken ? Zij zijn goed, zoo lang men hen goed laat. Het eerste bloed was in de straten van Madrid vergoten ; de adelaar strekte zijne klauwen uit ; *Spainje* werd bezet ; maar nu moest het eerst veroverd worden. »

Mijn corps trok naar het zuiden. Tot nu toe kenden wij noch het volk, noch den aard van den oorlog ; wij zagen de munitie in de hoofdstad aan voor eenen toevalligen oploop van het graauw, die geene bedenkelijke gevolgen zoude hebben. Zorgeloos trokken wij binnen *La Mancha*, die provincie, welke de onsterfelijke CERVANTES voor de geboorteplaats van zijnen

bevolking immer op den waren prijs weten te schatten het voorrecht, van in derzelve muren, bij de wieg en bakermat van den koninklijken stam, ook het voorbeeld van stille godsvrucht, ware groetheid en de bron van troost te bezitten voor de raad en inlichting over den geheelen Nederland.

De inderzelve aanwezige onder hield en telkens herhaalde toelichtingen over het belang van de aangelegenheden, die ook door den toevloed van vele dienaren uit de burgerij en de adel, tot een onbegrijpelijk menigte waren aangevuld, ontvingen, langs den geheelen weg begroet, en tot aan het paleis geleid, waar H. M. door de duidelijke teekenen Hoogsterzelve tevredenheid te kennen gaven over de onduidelijkheid van liefde en groetheid, welke de ingezetenen van het vorstelijk 's Gravenhage en alle verdere Nederlanders, wederom bij deze gelegenheid aan den dag hadden gelegd. Daarna verzamelden zich de schutterij en de troepen, welke met derzelve muziek voorbij het paleis defileerden, waar de zelve door Z. M., staande op den stoep, begroet werden.

Na den afloop der plechtigheid, hadden de heeren staatsraad burgemeester en wethouders de eer, bij H. M. het middagmaal te gebruiken, bij welke gelegenheid de Koning en Koningin op nieuw Hoogsterzelve tevredenheid over de ontvangst in deze residentie betuigden.

Heden wapperen wederom de vlaggen en spelen de klokken, tot viering van den acht en veertigsten verjaardag van Z. M. den Koning.

Dezen morgen hebben H. M. Majesteiten en de verdere leden van het koninklijke geslacht de goudenstoening in de Kloosterkerk bijgewoond, onder het geleid van den weleerw. heer predikant Ruiterschild, die, naar aanleiding der woorden van David, 1 Kronijken, 29 hoofdstuk vs. 13: «Nu dan, onze God, wij danken U en loven den naam Uwer Heerlijkheid», beginnende aan de weldaden en zegeningen, welke de ingezetenen van Nederland, bij onderscheiding van vroegere jaren, toen het Vaderland onder een slavenjok zuchtte, thans genoten, en hen erotig verzoende en opwekte, om zich door godsvrucht en naauwgezette pligtbetrachting die weldaden en zegeningen waardig te maken; besluitende de leeraar met vurige gebeden voor den welstand des Konings, voor het heil der Koningin, de ongestoorde en aangename rust van Koning Willem Frederik en het geluk der verdere vorsten en vorstinnen van de koninklijke familie.

In de roomsch katholieke kerk op het Binnenhof is gelyktijdig eene zeer plechtige militaire mis gevierd, met de uitstekende muziek van het corps lansiers. Na de mis zijn het *Te Deum*, het *Domine Saluum fac Regem*, in vocaal en instrumentaal muziek, door dezelfde militairen voortreffelijk uitgevoerd.

Ten half drie ure is er groote parade op het Binnenhof gehouden. Heden middag was er gala-dineren van 80 convicts ten bove. Dezen avond zullen het raadhuis en de eerepoorten op nieuw van stadswaagen verlicht worden. Morgen avond wordt door H. M. een gala bal gegeven op het paleis in het Noorderde. — Overigens vernemen wij, dat de raadshoor F. Beelaerts van Blokland een dichtstukje, bij gelegenheid van Zr. Ms. intrede binnen 's Gravenhage, vervaardigd en in het licht gegeven heeft, van welke het eerste couplet als chassise voor zijne woning prijkt.

Bij gelegenheid van Zr. Ms. verjaardag, zijn ook heden avond, behalve het raadhuis en de eerepoorten van stadswaagen, mede prachtig verlicht het paleis van Z. K. R. den prins van Oranje, benevens van onderscheidene particulieren.

De verwachting, onder het hevel van jonkheer Mock, heeft zich, na den plechtigen intogt van H. M. in deze residentie, op gisteren (waarvan het verslag in dit 2de editie van het voorb. n.º, verscheen) in de sociëteit op het Plein, alwaar hun, op eene zeer verplichtende wijze, door hunnen chef een dejeuner is aangeboden.

BEELGIË.

BRUSSEL 6 Dec. In de door den minister van buitenlandse zaken aan de afdeelingen der kamer gegeven ophelderingen, roepen de voor de utrechtse, maatschappelijke, gentsche en antwerpsche commissie gevraagde credieten, heeft hij gezegd te gelooven, dat de door evengenoemde commissie aangevangen schikkingen voor 1 Juli 1841 zouden kunnen worden ten einde gebracht.

FRANKRIJK.

PARIS 5 Dec. In de zitting der kamer van afgevaardigden van gisteren zijn de beraadslagingen over het adres van antwoord voortgezet. De beraadslaging was zeer levendig; de tweede paragraaf is aangenomen, en zoo als dezelve door de commissie was gewijzigd. Vervolgens zijn de paragrafen 3—10 in beraadslaging gebracht. Daarna is de zitting verdaagd.

Het amendement van den heer Ouilhon Barrot is bij zitten en opstaan verworpen geworden. Men schat de stemmen 220 tegen 180.

De paragraaf wegens Spanje gaf aanleiding tot meerdere strijd: het einde daarvan was de goedkeuring van een amendement van den heer Pascalis, luidende: Wij hebben met alle onze wenschen de bevrediging van Spanje ingeroepen. Als belanghebbende bij de bevestiging van deszelfs grondwettig bestuur, hopen wij, dat het eenen arbeid zal kunnen voltooien, in naam der vrijheid, zoo moedig aangevraagd.

Heden is de zitting gepend ten 1 ure. Na de vernieuwing der bureaux bij loting is de beraadslaging over het adres voortgezet. De commissie heeft de laatste paragrafen eenigzins gewijzigd; deze wijzigingen droegen de goedkeuring van den heer Pescatory niet weg. Hij verneemde, dat alleen de woorden en niet de gedachte veranderd waren.

De heer de Givré beklom de tribune, en zeide eenige woorden, waaruit men begreep, dat hij spreken wilde over het beurspel, onder het vorig kabinet. De voorzitter wilde tot de stemming doen overgaan; maar de heer Givré verklaarde, dat hij de tribune niet zou verlaten, alvorens gesproken te hebben. Eene buitengewone opschudding heerschte in de zaal: (tot de orde, tot de orde; spreek, spreek; enige stemmen tot den president: dek u, dek u!) Deze bedreiging deed den heer Givré niet wankelen, hij bleef op de tribune. De president deed zich en verliet den fauteuil; de zitting is opgeheven. Onder de grootste wanorde verliet de heer Givré de tribune. Na eene schorsing van een half uur is de zitting hervat. De heer Thiers bezwoor de kamer den heer Givré aan te hooren; de kamer stonde daartoe. De heer Givré sprak over de verspreiding van valsche nieuwstijdingen, over de agitatie ter beurse, en trad in eene breede ontwikkeling dezer punten. Bij het vertrek van den post was hij nog aan het woord.

— Wij hebben gisteren opgemerkt, dat een groot aantal gedeputeerden

van de oppositie, en onder anderen de heer Berryer, voor de nieuwe paragraaf der commissie hebben gestemd; daarmed kan men de groote meerderheid, die dezelve verkregen heeft, verklaren. Daarenboven is de stemming over de paragraaf nopens Spanje een onbetwistbaar bewijs, dat het ministerie op goede overtuiging kan rekenen.

Het dagblad *le National* geeft op eene stellige wijze te kennen, dat de engelsche, russische, prussische en oostenrijksche gezanten de begrafenisplechtigheid van het stoffelijk overblijfsel van Napoleon niet zullen bijwonen.

Men zegt, dat de hertogen van Orleans en van Nemours zich binnen eenige dagen naar Cherbourg zullen begeven, en van daar niet terugkeeren, dan met den prins van Joinville, aan het hoofd van den lijfstoet.

De commissaris van politie van het kasteel van Ham is op het ministerie van binnenlandse zaken ontboden, en gisteren te Parijs aangekomen. Men zegt, dat het is ter zake van te nemen voorzorgen nopens prins Lodewijk, bij gelegenheid van het overbrengen der lijfstaaf van Napoleon.

De luitenant-generaal Schneider heeft het nevel bekomen over de in den omloop van Parijs vereenigde troepen voor de vestingwerken.

Het dagblad *le Siècle*, dat gisteren gewag gemaakt had van de beleerdigende dépêche van lord Melbourne aan den koning der Belgen, verklaart heden dit met volle zekerheid te hebben gedaan, en bevestigt, al wat het gisteren de wege heeft gezegd, in welken van de tegenspraak door den *Moniteur Parisien*. De *Courrier Français* volgt er bij, dat die brief naar Parijs is overgezonden; maar niet aan de ministers van 1 Maart is overhandigd.

Reizigen hebben daarvan mededeeling ontvangen, doch men heeft den brief niet aan den heer Thiers durven vertoonen.

De *Commerce* zegt, dat er ter beurse sprake was, dat de heer Gavet, met het ministerie zoude treden, en misschien door den heer Passy worden opgevolgd. De heer Gavet zou zich alsdan weder naar Londen begeven.

SPANJE.

MADRID 28 Nov. De *Gaceta de Madrid* bevat een besluit, waarbij alle de auxiliaire junta's ontbonden en geest zijn hunne archieven en documenten aan de prefecten van politie hunner provincien ter hand te stellen, ten einde dezelve aan het provisioneel bestuur te doen toekomen.

Het lijft geen twijfel, of alle de auxiliaire junta's zullen zich aan dit besluit onderwerpen.

Bij een nieuw decreet wordt het tractement van alle ambtenaren, die zich, zonder voorkennis van het gouvernement, buiten 's lands bevinden, ingetrokken.

Ten gevolge van de menigvuldige aanvragen om als ambtenaren bij het nieuwe bestuur te worden geplaatst, heeft men eene commissie benoemd, ten einde eene lijst van candidaten op te maken, en dezelve aan het bestuur voor te dragen. Deze commissie bestaat uit de heeren Gonzales, Bravo, Ximenez, Frontin, Ramon en Calatrava. De benoeming van deze commissie heeft alhier geen gunstigen indruk gemaakt.

De commissie belast om een ontwerp van amnestie aan het bestuur aan te bieden, heeft hare werkzaamheden volbragt; het provisioneel bestuur schijnt zich echter met haar ontwerp niet te kunnen vereenigen, vooral niet met betrekking tot die personen, welke eenigen rang bij don Carlos hebben bekleden.

De hertog de la Victoria neemt alle maatregelen voor zijne persoonlijke zekerheid; men zegt, dat hij eenige dagen geleden werd ingelicht, dat men eenen aanslag op zijn persoon wilde beproeven. Hij vertoont zich in het openbaar niet dan onder het escorte van een aantal officieren.

Men zegt, dat de heer Ferrer, secretaris van staat bij buitenlandse zaken, als gezant bij het hof der Tuilerien, naar Parijs zal terugkeeren.

Volgens berichten uit Bayonne, wordt de heer Matthieu de la Redorte eerlang te Parijs verwacht.

ENGELAND.

LONDEN 4 Dec. Een van de pages van H. M. ontdekte gisteren morgen in H. M. kledingkamer, naast de slaapkamer, eenen jongen in slechte klederen gekleed, liggende verborgen onder de sofa, waarop H. M. nog een uur te voren gezeten had. De jongen, uit zijne schuilplaats getrokken, bleek dezelfde te zijn, welke, een jaar geleden, zich eenige dagen in het paleis verborgen gehouden heeft, slapende op verschillende bedden, en levende van hetgeen hij zich des nachts in de keukens wist te verschaffen; voor welke misdadig hij toenmaals met eene kleine straf vrijgelaten is. Zijn naam is William, volgens anderen Edmund, Jones, oud 17 jaren, klein van gestalte en van een donkervorm; hij was te voren schoorsteenvegers jongen en nu loopjongen bij een apotheker. Volgens zijn zeggen, heeft hij ditmaal twee nachten in het paleis doorgebracht, waarin hij door een open achtervenster aan den tuin ingekomen is, nadat hij eerst van de straat den tuin, door over den hoogen muur te klimmen, bereikt had. Na door H. M. privy council, met zijnen vader, eenen werkmans, die zijnen zoon krankzinnig verklaart verhoord te zijn, is hij, naardien er geene wapenen bij hem gevonden zijn, voor drie maanden naar een verbeterhuis gezonden, om alsdan verder over hem te beschikken. De bijzonderheden van het verhoor zijn niet uitgelekt, doch men zegt, dat hij op de vraag, wat zijn oogmerk was, geen ander antwoord geeft, dan dat hij verlangt naauwkeurig te weten, hoe het op het paleis toegaat.

Het financieel verslag van den spaanschen minister Gamboa heeft gisteren de spaansche fondsen op de beurs wiflig gemaakt, in welken, dat men zegt, dat Mendizabal zijn raadsman is. Men vleit zich, dat het regentschap zal overgaan tot den verkoop der nog overige geestelijke goederen, om daarvoor de achterstallige coupons der buitenlandse leeningen tegen pari in betaling te nemen. Men zegt, die goederen kunnen 8,000,000 £ opbrengen, hetwelk ten naastenbij het bedrag is der bedoelde coupons.

De *Times* bewert, dat geen bestuur in Spanje ooit gedijen kan, hetwelk zamengesteld is naar het model van eenig ander bestuur in een land. De Spanjaarden willen hunnen eigen zin hebben, en stellen geen vertrouwen in heiligen van elders afkomstig is. Frankrijk doet dus verkeerd, wanneer het poogt, op welke wijze ook, iets van het zijne in Spanje in te voeren. Engeland heeft het zich altijd, van de dagen van Willem III af tot heden toe, ten regel gesteld, om Spanje spaansch te laten.

De *Morning Chronicle* is van gevoelen, dat de nieuwe braziliaansche leening aan de beurs niet gedoogd, en op de prijscourant niet genoteerd behoorde te worden; want, ofschoon dat rijk zijne interesten hier betaalt,

slechts weinige dagen in het huis van JOSEPH LEO geweest, toen de oogen zijner lieve dochter mij zeiden, dat ik haar niet onverschillig was; de mijne deden haar dezelfde bekenten; en na verloop van veertien dagen herhaalden wij door woorden hetzelfde.

«Zonderling genoeg! toen de liefde zich reeds diep in ons hart had gevestigd, begonnen wij eerst over onze uitzigten na te denken, en deze waren wettelijk niet van de aangenaamste. Ik, een zwerend krijgsman, bedon hier, morgen daar, nu eens in het Zuiden, dan weder in het Noorden, en overal, naar waarlijklijke berekening, bestemd om eens op het bed van eer te erven; of, gelijk duizend anderen, de eer en het geluk van den keizer en der groote natie met mijn bloed te verzegelen. Zij, een spaansche meisje, de eenigste dochter van eenen man, die, gelijk bijkams alle zijne landslieden, in den onverschilligsten haat deelde tegen alles wat fransk heette. Wat zoude het einde dier liefde worden? Ja, ware mijn liefde slechts een algemeen soldaten-avontuur geweest! maar niets minder dan dat. Ik beninde mijne JOSEPHA zoo ernstig en innig, als ik nog nooit bemind had; ik gevoelde, wat ik aan haar verschuldigd was, nadat ik haar zulk eene liefde had ingeboomd; maar wat was nu hier te doen? Alle deze verstandige overdenkingen kwamen eerst in ons op, toen de liefdegloed in ons hart reeds niet meer te blossen was. Wat deden wij toen? Hetgeen alle dwazen doen, wanneer zij eene domme streek hebben begaan; wij lieten het over aan het toeval en aan den tijd, die zoo dikwijls kromme zaken regt maakt.

Eens op eenen avond torn wij elkander weder, als gewoonlijk, in den tuin ontmoeten, was JOSEPHA stiller en nederzigtiger dan gewoonlijk. Haar blichtvader had sterk bij haar aangedrongen om iets van hare betrekking tot mij niet te verschenen; maar zij, gedreven door een angstig voor gevoel, had standvastig alles ontkend en alles verzwegen. Daarover deed zij zich zelve nu verontrustende verwijtingen, want voor regtgeloovige katholieken is het een onvoorwaardelijke pligt, niets voor hunne zielzorgers geheim te houden. Wij, fransche soldaten, kinderen der omwenteling, nemen die zaak zoo naauw niet. Ik poogde haar teeder geweten gerust te stellen, en bezwoor haar, onze liefde geheim te houden, en het minste daarvan niet aan eenig mensch te verraden. Zij beloofde dit, en verliet mij met een verligt hart.

verzuint het zijne schuld bij Portugal af te doen, waaronder men ook lijdt. Immers, indien Brazilië in dit opzigt getrouwe aan zijne verplichting voldaan had, zoude de 700,000 £ van de portugeesche 5 p.c. leening 900,000 £ in 1836 gesloten, overgebleven, voor welken leening de haansche schuld verbonden was, reeds lang uit den omloop gebracht en zouden de overige interesten, door Portugal te betalen, nu naar een digheid grooter kunnen zijn.

Uit Ceylon verneemt men, dd. 20 Aug., dat de cholera, die aldaar geruimen tijd aan de kusten heeft gewoed, thans ook in het binnenland het rijk van Kandy, zich heeft geopenbaard, en wel in den hoogsten grad ofschoon aldaar tot nog toe geen Europeaan was aangevallen. — Ook uit Parijs schrijft men van 8 Aug., dat die ziekte, van Pedier tot aan Kartoy, laatste 2 maanden, niet minder dan 30,000 slagtoffers had gemaakt.

Brieven van de Kaap de Goede Hoop melden, omtrent Port Natal, volgende: — De staat der kolonie is aliezens voldoende. De aanbouw drok voort. De oogst belooft veel. Indien de bevolking met rust gelaten, heeft men gegronde hoop, dat de kolonie weldra bloeiend zal worden genoemd worden. Een aantal families uit onderscheidene districten de Kaap zijn voornemens zich te stellen onder het bestuur van den volken. Men verlangt echter de overkomst van meerdere handwerklieden. De wijze in de kolonie is zeer goedkoop. Men is voornemens aan den mond baai een fort op te rigten. Eene expeditie tegen de Bosjesmans, onder hevel van Cobus Uij, heeft ten zuid-westen, ver boven de rivieren Omas en Ousunouie, eene schoone, alievruchtbaare landstreek ontdekt, overvloed biedende van wild, alwaar een nieuw dorp zal worden aangelegd. In de instructie voor den havenmeester van Port Natal, dd. 6 Jan. 1841, vindt men in het 16de art.: — Alle schepen die haven binnenkomende slaven aan boord zullen, met de lading, worden verbaard verklaard, slaven dadelijk als vrije lieden beschouwd, en de gezagvoerder en het schip volk in arrest gebracht, tot tijd en wijle de gelegenheid zal ontstaan om naar de plaats, van waar zij kwamen, terug te zenden.

DUITSCHLAND.

WEENEN 30 Nov. Het gerucht, dat Damascus zich aan de Porten hebben onderworpen, hetwelk door de dagbladen en brieven van Trieste vroeger was medegedeeld, is tot nu toe van allen grond ontbloot; de tijding uit Constantinoepel even als uit Alexandrië, tot heden alhier ontvangen, daaraan geen gewag. Acht jorge doctoren, twee staf-officieren en chefs van het corps der genie hebben zich naar Syrië ingescheept.

STADSNIJEUWS.

Het stedelijk bestuur heeft, d.d. 5 December, de volgende kenmerken uitgevaardigd:

Burgemeester en wethouders der stad Amsterdam vinden zich in de genoemde gelegenheid ter kennis der ingezetenen te brengen, dat Z. H. Hoogsterzelve verrek groote tevredenheid heeft betuigd, zoo over het haal, gedurende de laatste gednkwaardige dagen alhier genoten, als over de goede orde, die bij de plechtigheid der inhuldiging en de overige teiten heeft geheerscht.

Burgemeester en wethouders, voldoende aan dien aangename pligten tevens bij deze hunnen hartelijken dank aan de goede burgerij der stad, die in onderscheidene opzichten zoo veel heeft bijgedragen, om vorstelijk verblijf alhier aangenaam te maken, en tevens de maatregelen genomen tot handhaving van orde en rust, krachtadig heeft ondersteund.

BEVALLEN. 3 Dec. C. M. Embach, geb. Lambert, D. — H. C. K. geb. Walther, Z.

OVERLEDEN. 2 Dec. B. Hengeler, 51 j. — R. W. van Raalten, 4 Dec. J. Stokvis, 4 j. — 5 Dec. Het kindje van J. C. de Graaf. Oosterhout, 3 Dec. M. Martin, wed. H. Mouchet, 76 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING	AMSTERDAM, 7 Dec. 41 Ure.				
	van	tot	gebleven.	laagste.	hoogste.
DER EFFECTEN.					
NEDERL. Werk. Schuld... 2 1/2	49 1/2	50	1/2	49 1/2	1/2
Dito... 5	96 1/2	97	1/2	96 1/2	1/2
Uitgest. dito... 5	»	»	»	»	»
Kansb... 5	21 1/2	22	1/2	21 1/2	1/2
Amort. Syndic... 4 1/2	86 1/2	87	1/2	86 1/2	1/2
Dito... 3 1/2	»	»	»	»	»
Hand. Maatsch... 4 1/2	167 1/2	168	1/2	167 1/2	1/2
O. I. Leening... 5	93 1/2	94 1/2	1/2	93 1/2	1/2
Spoortw. Haarl... 5	»	»	»	»	»
Dito Rijn... 4 1/2	»	»	»	»	»
FRANKR. Inscr. G. B... 3	78 1/2	79	1/2	78 1/2	1/2
ENGL. Dito... 3	»	»	»	»	»
SPANJ. Ardoin's... 5	21 1/2	22 1/2	1/2	21 1/2	1/2
Dito oup... 5	»	»	»	»	»
Passive... 5	»	»	»	»	»
Deferred... 5	»	»	»	»	»
PORTUGAL Oblig. te Lond... 3	19 1/2	20	1/2	19 1/2	1/2
NAPLES Cert. L. & B... 5	»	»	»	»	»
Dito F. & C... 5	»	»	»	»	»
RUSLAND... 1798, 1816... 5	104 1/2	105	1/2	104 1/2	1/2
1828, 1829... 5	»	»	»	»	»
1831, 1833... 5	97 1/2	98 1/2	1/2	97 1/2	1/2
Inscr. Assign... 6	»	»	»	»	»
Cert. dito... 6	»	»	»	»	»
POLEN... Aand. à fl. 300... 5	139 1/2	140 1/2	1/2	139 1/2	1/2
Dito à fl. 500... 5	103 1/2	104 1/2	1/2	103 1/2	1/2
OOSTER. Metaliek... 5	»	»	»	»	»
Weenb. G. & C... 5	»	»	»	»	»
Dito... 5	91 1/2	92	1/2	91 1/2	1/2
BRAZILIE... Dito... 5	74 1/2	75 1/2	1/2	74 1/2	1/2

Den volgenden avond was haar angst met verdundelde kracht terug «ROBERT!» zeide zij, terwijl zij mij met hevigheid in hare armen «mijn vader heeft onze liefde ontdekt; maar zijn gedrag jaagt mij dering en vrees aan. Hij geeft mij niet onduidelijk te verstaan, dat liefde hem behaagt — hem, dien ik honderden malen alle uwe lach heb hooren vervloeken. ROBERT! ROBERT! Ach! dat ik u nooit gekend hadde! U hangt voorzeker een ongeluk boven het hoofd, dat wil het met u deelen, indien ik het niet afweeren kan.» Ik sloot mijn liefde meise in mijne armen, en trachtte, met gedwongen hare beklommeringen te verjagen en haar gerust te stellen. Dit opletendheid, dewijl men toch niet kon weten, wat hare landslieden zin hadden. Ik volgde haren raad, en zag, nog dienelliden nacht, verdachte personen uit het huis slapen.

Daags daarna, op eene wandeling in het nabijgelegen olivenbosch, raste ik den vader van mijne JOSEPHA, in een drok gesprek met blichtvader, dien ik reeds zeer goed kende, en nog eenen anderen, die ik hoorde niet, wat zij spraken; maar zodra zij mij gewaar werden, de beide wonnikken heen; slechts mijn gasterheer wachtte mij af in huis, onder een trouwachtig gesprek over geheel onverschillige zaken.

Den daarop volgenden avond was hij aan tafel buitengewoon vrolijk; de dikwerf zijn glas, en noodigde mij en mijne makkers om meer te ken, dan wij gewoonlijk deden. Dit maakte mij eenigzins achterdochtig. Ik gaf hun een teken, om maat te houden; maar zij verstonden mij of wilden mij niet verstaan, en gingen voort rijkelijk bescheid te Ik zelf bleef matig en zorgde er voor, dat ik mijn besef niet verloor, maar mijne wapenbroeders werden al vroliker en vroliker; zij begonnen zingen en te juichen; zij juichten over de aanstaande verhuizing van met het groote rijk en — JOSEPH LEO juichte mede. Eindelijk elkenander goeden nacht, hij met een dubbelzinnigen lach, de andere beleumderde tong, en ik met vermeerde achterdocht.

(Het vervolg hierna.)

Don Quixote verkiest. Mijne compagnie werd ook juist gelegerd in Toboso onder scherts en logchen trokken wij voort; elken boer, dien wij ontmoetten, groetten wij met een goeden dag; SANCRO PANCHA! en alle vrouwen gaven wij de namen van DULCINEA of MARITORNA. Maar onze scherts werd niet beantwoord; men ontving ons koud, met daistere en onheilspellende blikken; wij merkten aansonds op, dat wij ongenode gasten waren.

«Ik kreeg mijn verblijf in eene aanzienlijke landhoeve, slechts op twee geweer-schoten van de stad verwijderd, ik en slechts twee soldaten; want ik moet u zeggen, mijnheer! dat ik destijds reeds sergeant-majoor was bij het 42 regiment van linie, een der schoonste van het groote leger. Mijn gastheer was een man boven den boerenstand, in zijne beste jaren, een schoon, groot en krijgshaftig man; maar terughoudend en trotsch gelijk alle zijne landslieden. Meer kwaads wil en mag ik van hem niet zeggen, want hij was de vader van mijne JOSEPHA.» Hier kuste hij de hand zijner vrouw; zij loosde eenen diepen zucht, en een paar tranen bevochtighden hare blinde oogen. «Zijn gebrek, indien ik het aldus noemen mag, was eene overdreven vaderlandshede, welke zich steeds in den gruwelijken haat tegen zijn volk en onzen keizer uitte. Zijn mond zeide wel niets, maar zijn blik, zijn geheel gelat verklaarden het des te sterker.

Evenwel behandelde hij ons met zekere ernstige vriendelijkheid, en er was op onze verpleging volstrekt niets aan te merken; spijs en drank waren uitgezocht, en onze kamers waren buitengewoon fraai; ik had er zelfs eene voor mij alleen, welke uitzag in eenen grooten en schoonen tuin, van welken ik, zoo dikwijls mij mogelijk was, gebruik maakte; want daar ontmoette ik vaak de dochter van mijnen gastheer, de bekroonlijke JOSEPHA.

«Ik konde wel aan tafel genoeg met haar spreken; maar gij weet wel, mijnheer! met een mooi meisje spreekt men het liefst onder vier oogen; vooral, wanneer men de taal niet magtig genoeg is, zoo als zulks bij mij het geval was; want dan kunnen de oogen der tong het best ter hulpe komen. Zoo ging het JOSEPHA en mij; in het bijzijn van anderen konden wij het gevoel van ons hart volstrekt niet niten, noch door den mond, noch door de oogen, maar in de eenzaamheid, vooral in een bevalig en half donker jasmijn-priël, ging dit veel beter; niet met de tong, want die was ons niet vlug genoeg, maar onze oogen spraken duidelijker; en eindelijk kwam ook de tong meer in beweging. Kortom, mijnheer! ik was

GRONINGEN 4 Dec. Tarwe als voren met weinig handel. Rogge en boekweit meest in een doen. Van Winter-Garst hadden wij een goeden aanvoer, en dezelve is tot vermindering prijzen opgeruimd. Zomer-dito komt er bij voortdurend weinig aan, want de deelde tot nu toe vorige koers is geplaatst. Haver was er een redelijke hoeveelheid te koop, en werd minder vraag, vooral de bijsoorten, die goedkoop, als boven genoemd, naar kwaliteit zijn afgegeven. Boonen prijshoudend. Voor Koolzaad waren er eenige ladingen, buitenlandsch, ter veil; hetzelfde werd te koop gehouden, waardoor daarin genoozdaam geene zaken tot stand gekomen zijn. Boterzaad was er van eenig belang niet aan.

Men noteert: Tarwe. 123, 125, 126 @ o. roode Hoogl. f 9.75 à f 10.25; 122, 124, 126 @ dito Witte dito f 8.75 à f 9.25; 123, 125, 126 @ n. roode dito f 7.75 à f 8.25; 122, 124, 126 @ dito witte dito f 7.50 à f 8.15; 123, 125, 126 @ roode Old. f 7.50 à f 8; 122, 124, 125 @ dito honte dito f 7.50 à f 8; 116, 118, 120 @ dito dito f 6.15 à f 6.75; 118, 120, 123 @ Smet f 6.15 à f 6.75. Rogge. 116, 118, 120 @ jar. f 5 à f 5.30, dito n. f 4.90 à f 5.20. Boekweit. 110, 112, 114 @ nieuwe graauwe Zand f 4.90 à f 5.15; 122 @ Veen f 4.60 à f 4.90. Garst. 100, 101, 102 @ nieuwe Oldammer winter f 4.30 à f 4.50; 94, 96, 98 @ dito f 3.80 à f 4.05; 96, 98, 100 @ n. dito Old. Zomer f 3.80 à f 4.15; 106, 108 @ nieuwe dito Knobbe f 4.60 à f 4.80. Haver. 88, 90, 92 @ n. jar. beste f 3.30 à f 3.50; 82, 84, 86 @ dito mindere kwaliteit f 2.90 à f 3.10; 84, 86, 88 @ pake dito lijne Vriessche f 3.10 à f 3.30; 82, 84, 86 @ mindere dito f 2.90 à f 3.10; 72, 74, 76 @ beste nieuwe Voor f 2.40 à f 2.60; 70, 72, 74 @ mindere f 2.20 à f 2.30; 74, 76, 78 @ dito beste zwarte f 2.40 à f 2.60; 72, 74, 76 @ nieuwe dito f 2.20 à f 2.30. Nieuwe Duivenboonen f 5.75 à f 6.50; dito Paardenboonen f 4.75 à f 5.50. Hoogl. en Old. Koolzaad f 12 à f 12.50. Boterzaad f 9 à f 9.50. Raapolie dadelijk f 41; December f 41½.

Kunsten en Wetenschappen.

NIJWE LERWIJZE VAN HET GUITARSPEL, volgens eigene onderrinding medegeleerd door FRANZ STOLL. Amsterdam, bij THEUNE & C.

De schrijver van dit belangrijke muzikale werk is alhier te zeer bekend, dan dat wij over zijn talent in het breede behoeven uit te wijden. Immers de algemene bijval, die zijn spel steeds te beurt valt, is het stelligst bewijs, dat men zijn kunstvermogen op prijs weet te stellen. De heer Stoll heeft ded muzikant hebben en beoefenen een werkelijke dienst bewezen, door de compositie en uitgifte van bovengenoemd werk. Het is voor het kort bestek (slechts 15 bladzijden) zoodanig volledig, dat de eerstbeginnenden, en zelfs verder gevorderden, zich des roeds buiten de hulp des onderrichters kunnen oefenen. De duidelijke beschrijving en de theoretische lessen, die daarin voorkomen, zijn gemakkelijk te vatten, terwijl de daarop volgende thema's, trapsgewijze moeilijker, evenwel allen in eenen bevalligen stijl zijn nedergeschreven. Wij raden den verdienstelijken steller aan, om het publiek op meerdere dergelijke vruchten van zijn genie te onthalen, die voorzeker bij elk voorstander van het gitaarspel niet dank zullen worden ontvangen. De uitvoering van den druk is fraai en zeer correct, zoo als men dit met recht van de heeren Theune & C. kon verwachten.

Wij maken mede met genoegen melding van een bij ons ontvangen exemplaar van een *Grande Walze pour le piano, composée à l'occasion du couronnement de S. M. le Roi des Pays-Bas*, par J. E. Poestkoke. Deze toondichter heeft zich door de uitgave van bovengenoemd muzikstuk voor het eerst in het openbaar doen kennen, en wij moeten betuigen, dat hij zich met deze zijne eerste stelling op een uitmuntende wijze van zijne taak heeft gekweten. Eene korte, doch krachtige en indrukwekkende introductie (*moestoso*), die veel schoons bevat, leidt van zelve tot de walzen, die inderdaad piquant geschreven zijn, en zeer fraaie gedachten bevatten; vooral verdient het de goedkeuring, dat men daarin niet de zoo doozelendwerf herhaalde motieven van thema's van Strauss of Lanner zoo doorstrijdend opneemt; maar integendeel eigen gevonden gedachten, smaakvol en in eenen zeer juist theoretischen stijl voorgedragen. De coda vooral is op een bevallige wijze doorgevoerd, en doet den schrijver eer aan. Wij hopen, dat deze componist zich spoedig aan meer ernstige stukken zal wijden, en zijn talent meer en meer ontwikkelen, opdat hij eenmaal onder onze nederlandse componisten eenen waardigen rang moge bekleden.

Regtzaken.

Criminele Regtbank in Holland. Zitting van 3, 4 en 5 Dec. 1840.

Voorzitter: Mr. D. S. BRAS.

BESCHULDIGING VAN MOEDWILLIGEN DOODSLAG.

Herman Bramer, weduwe van Casimir Frederik van Guldener, eene vrouw van 66 jaren oud, woonde in het huis No. 44, in de Dirk van Hasseltsteeg alhier, met haren zoon W. H. van Guldener. Een insteekkamertje van dat huis werd bewoond door den kleedermaker Wolfgang Prell (den beschuldigde) en zijne huisvrouw. In den ochtend van den 14 Sept. 1840, schijnt de jonge van Guldener op de kamer gekomen te zijn, om de bewoners tot betaling van eenige achterstallige huur aan te manen. Later, even na den middag, ontstond (wellicht nog ten gevolge dier aanmaning) een zeer hevige twist op de kamer tusschen den beschuldigde en zijne vrouw aan den eeren, en Guldener, diens moeder en diens knecht (zekere Hobijn) aan den anderen kant. De onstandigheden van dien twist bleven echter duister: want, volgens Hobijn, zou hij door den beschuldigde aangevalen, en zelfs met den dood bedreigd zijn; volgens eene andere getuige, zou juist het tegendeel hebben plaats gehad, en de beschuldigde aan mishandelingen zijn blootgesteld geweest. Zeker is het, dat er bij die gelegenheid drank gebruikt, en dat de beschuldigde daardoor in hooge mate opgewonden was.

Bij die gelegenheid gebeurde het, dat de oude vrouw van Guldener van den 12 treden hoogen trap nedergeworpen werd of nederstortte. In haren val stak zij de hand uit om zich vast te houden, doch vruchteloos. De omstandigheden van dit voorval waren echter geenszins duidelijk. Drie der getuigen verklaarden gezien te hebben, dat de beschuldigde haar een stomp gaf, en dat zij ten gevolge daarvan gevallen was. Die getuigen waren echter in wederpraak met eene andere, welke verklaarde, dat Prell gedurende den twist niet uit de kamer geweest was, en dus ook vrouw van Guldener niet, in het portaal staande, van den trap had kunnen werpen. Ook verschilden zij in de opgaven der bijomstandigheden aanmerkelijk: volgens den een zou vrouw van Guldener vóór, volgens den anderen achterover gestort zijn. Volgens den een zou de oude vrouw, na eenen geruimen tijd op de kamer van Prell vertoefd te hebben, van den trap geworpen zijn; terwijl dit, volgens anderen, zou hebben plaats gehad bij het optakken van den trap, en bij gelegenheid, dat men haar den toegang tot die kamer wilde beletten.

Wat hiervan zij, de oude vrouw stortte bewusteloos neder. De heer P. H. Pool, med. doct., die spoedig geroepen werd, vond haar in eenen apoplectischen toestand. Zij overleed nog dien avond ten 10 u.

Het moet verder nog opgemerkt worden, dat de beschuldigde, eenigen tijd na het voorval beneden komende, uitriep: *Waar is dat oude wijf? Ik zal haar nu heel doodslaan!* terwijl het van den anderen kant evenzeer opmerking verdient, dat de beschuldigde zelf de hulp der politie is gaan inroepen. Hij ontkende verder alle schuld, en beweerde, immers bij den aanvang der procedures, dat vrouw van Guldener door haren zoon van de trappen gestort was.

Uit de lijkenschouwing, welke daarna plaats had, werden door de deskundigen (prof. Tilanus, prof. Suringar en den chirurgijn Verboon) deze twee resultaten getrokken: I. dat de naaste oorzaak des doods gelegen was in gestoorde hersenwerking, of verlamming, ten gevolge van het uitgestorte bloed, dat op de uitwendige oppervlakte der hersenen, en in de zijdelingsche hersenboezems is aangekomen; II. dat die uitstorting of uitvating zonder uitwendige belediging heeft kunnen plaats hebben, en dat het zelfs wegens het gelijktijdig voorkomen van uit- en inwendige hersenbloeding; — wegens de groote en gelijkmatische uitgestrektheid van het uitwendig extravasaat; — en wegens de gesteldheid van het daarin vervatte bloed, waarschijnlijk was, dat de daarop gevolgde apoplectische dood, door inwendig in het lichaam zelve gelegen oorzaken, heeft plaats gehad.

Bij dit gunstig schouw rapport, kwam nog, dat de overledene vóór een half jaar plotseling (zoo het schijnt door een aanval van beroerte) bewusteloos van haren stoel gevallen was, en daarvan zelfs een stijve hand had behouden. Ook was zij veelal kortademig en hoestende. Volgens de verklaring van prof. Tilanus, die nog nader gedurende de instructie werd gehoord,

had de overledene eene voorbeschiktheid tot beroerte, welke door verschillende oorzaken, zoo als door den val, door eene vorsteling, doorgemoedsaandoening, of door het gebruik van sterke drank, kan zijn ontwikkeld. Zeer mogelijk kon die apoplexie het gevolg zijn geweest van een val; doch de val kon ook het gevolg zijn van eene apoplexie. Daar er geene uitwendige tekenen van kneuzing bestonden, was het niet mogelijk een meer precies antwoord te geven.

De omstandigheden, die wij kort hebben verhaald, hadden ten gevolge, dat de beschuldigde wegens moedwilligen doodslag te regt stond. Die beschuldiging werd door den officier van criminele justitie, mr. J. J. Uitwerf Sterling, geandstreefd. Z. Ed. G. A. requirerde de veroordeeling tot de straffe van het zwaaijen van het zwaard over het hoofd en onbepaald confinen tot. Mr. J. Klerk deed in eene uitvoerige pleitrede de verdediging voor.

De regtbank heeft beslist, dat het niet overtuigend was gebleken, dat de overledene ten gevolge van uitwendig geweld was bezweken, en dat het evenmin overtuigend bewezen was, dat de beschuldigde haar een stomp zou hebben toegebracht. Prell is dienvolgens vrijgesproken, en onmiddellijk op vrije voeten gesteld.

Advertentiën.

(7515) MINERAAL SUCCEDANEUM.

De Heer MALLA & Co., Dentist, heeft de Eer het Geëerde Publiek te berigten, dat dezelve over alle Operatiën, zijn vak betreffende, over het Plumberen met zijn MINERAAL SUCCEDANEUM, (waaraan hij alleen eigenaar en uitvinder is, en waarop in Frankrijk OCTROOI is verleend), alsmede over het INZETTEN van MINERALE en NATUURLIJKE TANDEN, van 10 tot 5 ure te Consulteren is.

Te 's HAGE, elken MAANDAG en DINSDAG bij den Heer VAN DE MOER, in de Lange Pooten, No. 435.

Te AMSTERDAM, alle de overige dagen der week bij den Heer JACOB BOWICZ, Magazijn in Pelterijen, Warmoesstraat, No. 211. (7523)

(7546)

RAPER'S Patent Waterproef.

De Ondergeteekende heeft de Eer zijne geëerde Begunstigers te berigten, dat hij weder ontvangen heeft eene aanzienlijke partij RAPER'S WATERPROEF, alles in de nieuwste dessins voor Paletten, enz.; alsmede eene partij Supra Fijne LAKENS, in alle kleuren, voor Hofcostuum; witte Satijnen VESTEN, met goud en zilver gestikt; alsook, voor alle soorten van diplomatieke, Land- en Zee-Officiers, UNIFORMEN, welke alle bij hem tot de minst mogelijke prijzen vervaardigd worden.

N. JøRGENSEN,

Engelsche Kleedermaker, en Agent van RAPER & Co., te Londen; Kalverstraat, No. 20, te AMSTERDAM.

For the Hair.

PRICE'S Golden-Oil

is het eenigste middel het Haar op kaal geworden plekken weder te doen aangroeijen, het uitvallen en grijs worden te beletten, en aan het grijs geworden de natuurlijke kleur, althans grootendeels, te hergeven. Het zuivert de huid, en maakt het Haar zacht, krullend en glansrijk. Aan de Dames is het om nog andere reden aanbevelenswaardig, het maakt de verdeling van het vlechten gemakkelijker, en verhindert, dat enkele Haren loslaten.

Prijs f 2 10; f 4 20; f 6 30, per Flesch.

De Echte GOLDEN OIL of MACASSAR is alleen te bekomen, bij de Parfumeurs van H. M. de Koningin Victoria, MONTELLIER-HOUSE, London, en het VERKOOPHUIS, op den Vijgendam, en in het ENGELSCH MAGAZIJN, op de Nieuwendijk.

Waar ook voorhanden zijn: PRICE'S ABERNETHY'S SPECIFIC, om de huid aangenaam, zacht, zuiver en frisch te onderhouden. — PRICE'S RYPOPHAGON of Nec Plus Ultra SCHEERZEEP. — PRICE'S Royal Patent en Old Brown WINDSOR ZEEP, enz., enz. (7547)

(7548) Dezer dagen is door G. J. A. BEIJERINCK, Boekverkooper in de Warmoesstraat, No. 166, alom verzonden:

HET

HUIS LAUER NESSE.

DOOR A. G. TONSAINT.

1ste deel, in gr. 8°, met een uitvoerig op staal gegraveerd vignet, (het 2de en laatste deel volgt in den December 1841). f 3 40.

Dit werk heeft tot hoofddoel in romantische vormen voor te stellen: den invloed, welken de leer van Luther bij hare ontvoering en eerste voortgang heeft uitgeoefend op het burgerlijken huisselijk leven der Nederlanders.

(7549) Bij A. ZWEESSAARDT, in de Warmoesstraat bij den Vijgendam, No. 206, is heden verkrijgbaar gesteld:

BERIGT eener GELDLEENING, ter som van DRIE MILJOEN GULDEN, uitmakende de tweede Serie der *Negotiatie van Acht Miljoen Gulden*, tot goedmaking der kosten van *Droogmaking van het Haanmeer*, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 20 Mei 1839, no. 12.

(Op dun Velin Papier. — Prijs 5 Cents.)

(7550) De Boekverkoopers J. C. en W. ALTORFFER, te Middelburg, hebben op heden uitgegeven en alom verzonden:

Leven en Lotgevallen van JACK BRAG.

Een verhaal uit den Tegenwoordigen Tijd, naar het Engelsch van THEODORE HOOK, 2 deelen compleet, in gr. 8°, met verschillende Vignetten. f 7 20.

(7551) Bij W. J. THIEME te Zutphen, is van de Pers gekomen:

BOMHOFF'S, English-Dutch and Dutch-English pocket dictionary, hal bound. f 6 00.

Dit woordenboek groot 1,216 pagina's, op velin papier, met eene duidelijke koloniel letter gedrukt, is het volledigste, en bevat eenige duizenden woorden meer, dan eene vroeger in ons land uitgegeven woordenboek.

J. F. COOPER, de Reis naar Amerika of de Jagt op Zee. 2 d. f 7 20.

W. S. W. RUSCHENBERGER, Verhaal van eene Reisom de Wereld, gedurende de Jaren 1835—37: benevens het Verslag van een Gezantschap naar den Sultan van Muscat en den Koning van Siam, met een Plaat van Canton. 2 deelen. f 8 80.

De *Literary Gazette*, zegt hiervan: — «Het is een belangrijk Verhaal, en bevat veel wetenswaardig in verband met den Handel, en de Staatshuishoudkunde, benevens de zeden der Volken, in een bevalligen vorm voorgedragen. Bij den tegenwoordigen oorlog van Engeland en China is hetzelve hoogst belangrijk.»

Uitgewerkte Oplossingen der Rekenkunstige Vraagstukken, voorkomende in de Beginselen der Steekunst van J. DE GELDER, door J. M. J. PANTHKOEK, met eene Voorrede van den Hoogleraar J. DE GELDER. f 1 80.

Alle de Werken van JACOB CATS, Pracht-Uitgave, 22ste aflev. f 1 50.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Woensdag 9 December. HET FEESTVIEREND NEDERLAND, Zamenhangende Voorstelling, door de C. J. Roobol; Muzik van den Heer J. B. van Bree; gemonteerd door den Balletmeester A. P. Volius van Hamme. Voorafgegaan door: TER, Tooneelspel, in vijf Bedrijven. Aanvang ten 7½ U.

THEATRE FRANCAIS. Sous la direction de Mr. M. Mardi 8 December 1840. Une première représentation de: LE GUET, Comédie, en 2 Actes, de Mr. Lockroy. Précédé de: LA QUISE DE SENNETERRE, Comédie, en 3 Actes et en prose.

On commencera à 7 heures. En attendant: MARINO FALIERO, de Mr. Casimir Delavigne. GRET, Vaudeville nouveau.

THÉATRE ITALIEN, Amstelstraat. (No. 8 de nement.) Mercredi 9 December 1840. ROBERTO D'EVEREUX, Grand en 4 actes; Musique de Donizetti. Mlle Matthey remplira le rôle Reine Elisabeth d'Angleterre. Le Spectacle commencera à 7½ heures.

SALON DES VARIETES, in de Nes, Dinsdag 8 December 1840. Eene eerste Voorstelling van: JAPHET, de Vos. Blijft met Zang, in twee Bedrijven, naar het Fransch Japhet, chereche d'un Père. Na hetzelve: DE RAAD VAN ONDERZOEK, of 5. Nommers. Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch Le Revison. Entrée 75 Cts., welke, in vertering zal worde aangenoemen. Aanvang ten 7½ U. JH. DUPON.

CONCERT van P. W. DAHMEN, op Donderdag den 10 December 1840, in den Schouwburg in de Amstelstraat.

PROGRAMMA.

EERSTE DEEL. 1. Ouverture van J. B. van Bree. — 2. Concert de Floit van Fuhrbach, uit te voeren door den Concertgever, met Obligato Viool van Radicati, te zingen door Mev. L. J. Fischer, 3. Duo uit de Opera Emma d'Antiochia, van Mercadante, Hoorn, van Lindpaintner, uit te voeren door den Heer N. J. Fischer, 5. Aria uit de Opera Joseph, van Mohl, te zingen door den Heer de C. Vrugt.

TWEEDE DEEL. 1. Ouverture van Kalliwoda. — 2. Fantaisie Norma, voor de Viool van F. Schubert, uit te voeren door de Fischer. 3. Duo uit de Opera Emma d'Antiochia, van Mercadante, gen door Mev. L. J. Stoetz en den Heer W. P. de C. Vrugt. 4. ratiën voor de Floit, op het Thema Le Petit Tambour, van J. S. Rondeau, Muzik van J. B. van Bree, uitgevoerd in de hoog woordigheid van HH. MM. op het Gala-Concert in de Maatschappij Meritis, voor te dragen door den Heer W. P. de C. Vrugt.

Prijs in het Balcon f 2.50. Loge en Parterre f 2. Gaanderij f 1.

De Toegang-Biljetten voor het Balcon, Loge en Parterre zullen haar zijn bij de Heeren Theune en Comp., in het Muzikmagazijn, Kalverstraat, alsook bij den Concertgever, op de Prinsengracht, Kruisstraat, en op den dag van het Concert aan genoemden Schouw alwaar men van des morgens 10 tot 2 ure zich van plaatsen kan verzekeren.

Extracten uit de Tweede Editie

van MAANDAG 7 December 1840.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 6 December.

Terwijl klokken en kluisters, hulde van uitgestoken, aangestoken, vroeddelicht, de openbare tekenen zijn der algemeene belangstelling in het jaarfeest van den koninklijken held, mannelijk hoofd de Almagtige de kroon des rijks den overwinnaar na zijn bloed in de verdediging des vaderlijken erfgronds te hebben ten, onlangs zweer in zijne regering de grondwet tot gids en zullen houden, wordt, hem en zijner weldadige Gemalin ter menig feest gevierd, dat wel verdienen zou in de jaarboeken deis eene plaats te bekleden.

Van dien aard is, onder anderen, het feest van liefde, betrek op de Konings verjaardag, is aangerigt in het wees- en oude vrouwenhuis der herstelde evaangelisch lutherse gemeente, gemeld, dat het H. M. de Koningin goedgunstig bejaard heeft, met Hoogsterzelve bezoek te vereeren, en daar, gelijk overal, Moeder des vaderlands zich vertoont, een bewijs te doen blijven van de goede mildgemoedigheid van haar vorstelijk gemoed. Regenten en hebben geoordeeld van het geschenk der bemide Koninginne, ten beder drie honderd gulden, en gedeelte te mogen en te moeten afnemen eenvoudig, maar buitengewoon onthaal der galmteerende en dezen heugelijken dag.

Aan gemeenschappelijke tafel is, dien ten gevolge, aan elk der buitengewone vorstjes, een halfpound vleesch, eene flesch bier, en een half pond kaas met brood, benevens een stuk tulband, opgediend, wil de ouden van dagen, ten slotte, op een raaisoon van wijs, en deren op eene haderlijk aannadelen vergast werden.

Aandoenlijk was het, de dankbaarheid en vreugde te zien, waaraan alles door de verpleegde ouden en wezen ontvangen en genoten werd, wijl het *leve de Koning!* en *leve de Koningin!* meermalen werd vernomen, zat menig ouder het geschenken in trappen aan te zien, bed van Wie het afkomstig was, en zegenend haar, in wier koninklijk Algoede zoo vele goedheid gelegd heeft.

Bij den aanvang van het najeregt maakte de voorzitter van reg aangestoken in eene treffende toespraak op de dubbele aandoenlijk liefdesfester opmerking; vooral de kinderen opwekkende, en het goede, hun te beurt gevallen, nooit te vergeten; maar, door, te herdenken; en ook waardig te blijven door liefde voor eheid aan het koninklijke huis, in godsdienstigheid en braafte met een driewerf herhaald *leve de Koning en Koningin!* beaust spraak, maakte Z. Ed. eene nieuwe weldaad van H. M. bekend, handigde, onder toepasselijke bewoordingen, aan het weesvrou Janssen, hetwelk de bijzondere eer had mogen genieten, de bij intogt gezongen coupletten aan H. M. aan te bieden, een Hoogsterzelve ter gedachtenis voor het kind ontvangen paar in lijk gevatte granaten orbellden.

Dit verbergen, voor den nadenkende aandoenlijke feest heeft al wie het bijwoonde, en behoort, hoe eenvoudig ook, voor de schoonsten en Gode aangenaamsten, die heden tot eer des Konings gevierd.

Men verneemt, dat regenten en regentessen bedacht zijn, om te denken van het bezoek van H. M. de Koningin door eenig bij den denkteeken in het gesticht voor de nakomelingschap te bewaren. — Men schrijft ons, dat Z. M. de heere. Borret en van de Pol van den raad van state en ridders der orde van den nederlandse tot commandeurs diere orde heeft bevorderd.

P. C. LEYDEN 5 Dec. Heden had alhier plaats de publieke inge in de regten van den heer G. P. A. Struik, van Bredrecht, na de ginge zijner disputatio juridica inauguralis: *de Cura Leg. Nervii, sit res familiaris minorum.*

Effecten-Societeit.

6 December, ten 4½ Ure: Cert. Werk. Schuld 2½ pCt 50½. Handel Maatschappij 4½ pCt Ardoins 5 pCt 22½. 4½. Coupons dito 13½. 4. Metaal 5 pCt Bij zeer weinig affaak, wa en uden de prijzen van bovenstaanden, ten gevolge van het iets lager merk der fransche rente iets minder dan gisteren.